

РЕШЕНИЕ

№ 33901

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8933** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. А. Ш., [дата на раждане], гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], подадена чрез адв. Т. Л., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, против Решение № 42-ОК от 18.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС) на Република България, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на Х. А. Ш. с рег. № УП 23753 от 02.07.2025 г. В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Оспорва се изводът на административния орган, че в конкретния случай търсещият закрила не се е позовал на никакви нови обстоятелства относно личното му положение или държавата му на произход. Сочи се, че произнасянето на Интервюиращия орган на ДАБ при МС по молбата за международна закрила на Х. А. Ш. не отговаря на изискванията на чл. 4, ал. 3 от Директива 2004/83/ЕО от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

Сочи се, че оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено, като се вземат предвид всички относими факти, свързани със страната по произход. Твърди се, че с оглед ноторно известните настъпили обстоятелства в страната на произход (С.), след като търсещият закрила я е напуснал, изводите на административния орган са нелогични и в противоречие с приложимия материален закон. Иска се от съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган.

Оспорващият Х. А. Ш., в съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в съдебно заседание, чрез юрисконсулт П., изразява становище за неоснователност на жалбата и правилност и законосъобразност на оспореното решение. Соци, че в конкретния случай не са представени нови доказателства, търсещият закрила се е позовал на обществено-политическата обстановка в С. и доколкото не се посочени нови обстоятелства и не са представени нови доказателства правилно последваща молба на Х. А. Ш. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, пледира да бъде потвърдено оспореното решение като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство, завършило със сега оспореното решение, е образувано по молба за предоставяне на международна закрила на Х. А. Ш. с рег. № УП 23753 от 02.07.2025 г. на ДАБ при МС, лицето се индивидуализира с имената Х. А. Ш., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност арабин, религия мюсюлманин сунит, семейно положение – женен, ЛНЧ 70035233664.

Посочената молба е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното административно производство по предоставяне на международна закрила на оспорващия е приключило с влязло в законна сила решение на Председателя на ДАБ при МС, с което на оспорващия е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. От Х. А. Ш. е била подадена молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13-1935 от 30.09.2024 г. на РПЦ – С. до Председателя на Държавна агенция за бежанците. С решение № 11687 от 08.11.2024 г., издадено от Председателя на ДАБ при МС, поради липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, решението е оспорено от Х. А. Ш. по съдебен ред, с решение № 4300 от 09.02.2025 г., постановено по адмд.д. № 11727/2024 г. по описа на Административен съд София-град, жалбата е отхвърлена като неоснователна. Решението на Административен съд София-град е оставено в сила с окончателно решение на Върховен административен съд № 6509 от 17.06.2025 г., постановено по адм.д. № 3114/2025 г. по описа на Върховен административен съд, влязло в законна сила на 17.06.2025 г.

С последващата молба с рег. № УП 23753 от 02.07.2025 г. на ДАБ при МС чужденецът поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България, като е посочил, че не желае да се върне в С., тъй като ноторно известно е, че

ситуацията в държавата му на произход се влошава, след свалянето на режима на Б. А. властта е била взета от движението „Х. Т. аш-Ш.“, бившо подразделение на „Ал К.“ и въпреки обещанията за по-добра С. размириците продължават. Заявил е, че от всеки конфликт най-потърпевши и безпомощни са представителите на цивилното население и поради обстановката в С. евентуалното му завръщане там ще застраши пряко негови неотменими права като правото му на живот и свобода и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Вземайки предвид, че в последващата си молба за международна закрила чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, същата е приета за недопустима, както и е прието, че производство за предоставяне на международна закрила не следва да се образува. Във връзка с горното с оспореното сега Решение № 42-ОК от 18.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС) на Република България на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на Х. А. Ш. с рег. № УП 23753 от 02.07.2025 г. Административният орган е посочил, че Х. А. Ш. не е представил никакви нови доказателства, имащи отношение към него или бежанската му история. Мотивите на молителя относно влошената ситуация в С. е прието, че не обуславят правни доводи чужденецът да бъде допуснат до последваща регистрация. Въз основа на съдържащата се информация в Справка с вх. № МД-02-374/03.07.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, е прието, че обстановката в страната на произход е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво за сигурност на населението, съществува възможност за установяване на територията на С., където е живял сирийският гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, с оглед установените започнали процеси за стабилизиране на обстановката в С. и функциониране на обществените услуги и липсата на информация за съществено влошаване във външно и вътрешнополитическата обстановка в страната е формулиран извод, че не са налице данни в С. да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства. Решение № 42-ОК от 18.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС) на Република България е съобщено на оспорващия на 13.08.2025 г., жалбата срещу решението е депозирана на 18.08.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден в производство по реда на глава шеста, раздел III „Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“. Съгласно чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от

ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила (т. 1); не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила (т. 2). Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите - членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, когато молбата се счита за недопустима съгласно същия член. Съгласно разпоредбата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС последваща молба е недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС. По силата на чл. 40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

Настоящият състав счита, че в конкретния случай изискванията на националната и европейската нормативна уредба не са нарушени.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Между страните няма спор, а и от приложената по делото Заповед № РД05-303 от 13.04.2022 г. се установява, че Председателят на ДАБ по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определил конкретно Н. А. С. за Интервюиращ орган, който да извършва

действията, предвидени в ЗУБ. Следователно същата е имала компетентността да разгледа молбата за закрила. Съдът не установява при постановяването на оспореното решение да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. На жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно е изпълнено изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, като е спазена и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно посочената разпоредба всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11. Решението е издадено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. Административният акт отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му. Безспорно е установено, че относно жалбоподателя Х. А. Ш. има приключило с влязло в законна сила решение за отхвърляне на молбата за производство за предоставяне на международна закрила в Република България, поради което подадената от него до Председателя на ДАБ при МС молба с рег. № УП 23753 от 02.07.2025 г. на ДАБ при МС се явява „последваща молба“ за предоставяне на международна закрила по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, за което страните не спорят. Спорният момент е дали в последващата молба са изложени обстоятелства, които релевират нейната допустимост.

Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, както бе посочено и по-горе, дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган. Преценката дали посочените обстоятелства са нови, дали са такива от съществено значение за личното положение на молителя или са от съществено значение относно държавата му по произход е в правомощията на административния орган. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по преписката липсват. В конкретния случай с подадената последваща молба Х. А. Ш. заявява, че иска да му бъде предоставена международна закрила въз основа на новонастъпили обстоятелства,

но не излага по същество такива свързани с личното му положение, а само със ситуацията в страната му по произход. Декларира, че положението в С. се е променило и към момента е влошено след падането на власт на президента Б. А. и завземането на страната от бунтовническата организация „Х. Т. аш-Ш.“, бившо подразделение на „Ал К.“. В този смисъл твърди, че животът му е застрашен.

Съдът намира за правилен с оглед установените в производството обстоятелства изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращият орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че оспорващият не е представил никакви нови доказателства от съществено значение за личното положение на молителя в страната му на произход. В случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., включително и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост. В процесния случай оспорващият е вписал в молбата си единствено, че ноторно известно е, че ситуацията в държавата му на произход се влошава след свалянето на режима на Б. А. и има опасност за живота му. Изявлението, обаче, че евентуално може да пострада при връщането му в С. е общо и не е от съществено значение за личното му положение. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в бъдеще е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването им пряко ще рефлектира върху него. Не са представени доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Твърденията на молителя за обстановката в С., от друга страна, са общи и бланкетни и не се подкрепят от установеното от административния орган. В оспореното решение административният орган е извършил преценка относно актуалното положение в С. (и след падането на режима на Б. А.) въз основа на обективизираната информация относно актуалната политическа и икономическа обстановка в С. в Справка с вх. № МД-02-374/03.07.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, в която се съдържат данни относно

състоянието на сигурността в страната. В съдебното производство е приета и актуална Справка с вх. № МД-02-483 от 10.09.2025 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., с която по никакъв начин не се променят изводите на административния орган в оспореното решение. Видно от посочените справки в С. действително ситуацията е променена след постановяването на решението за отказ със свалянето на режима на Б. А., но промяната е по-скоро в положителна насока, не се установява да е настъпила промяна, която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д. и декларираят победа, а същия ден президентът Б. А. напуска страната, след което получава убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш. е назначен за президент за преходния период, отменя се конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и се разпуска парламентът, армията и службите за сигурност на бившия режим. А. ал Ш. обявява серия от мерки, сред които създаване на временен законодателен съвет, обща амнистия за войниците от сирийската армия, премахване на наборната военна служба и начало на процес на реинтеграция за бивши правителствени и военни служители, включително високопоставени служители. На 18 февруари 2025 г. сирийските демократични сили се съгласяват да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Опозиционните сили, свалили от власт президента на С. Б. А., заявяват, че предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим. В бюлетин на ВКБООН от 4 септември 2025 г. се посочва, че към 3 септември 2025 г., считано от 08 декември 2024 г. около 862 396 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г., става 1 223 238 души. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 3 септември 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г.) 1 763 513 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. В справката още е отразено, че на 29 август 2025 г. Министърът на вътрешните работи на Турция А. Й. обявява, че 450 169 сирийци са се завърнали доброволно от Турция от 8 декември 2024 г. насам, с което общият брой на завърналите се достига 1 190 172 души. Г-н Й. отбелязва, че броят на сирийците с временна закрила в Турция е намалял от 3,53 милиона души през 2022 г. до 2,51 милиона души към август 2025 г., добавяйки, че се очаква доброволните завръщания да се увеличат допълнително със стабилизирането на условията в С.. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ и друга логистична подкрепа на ключови гранично-пропускателни пунктове. ВКБООН и партньорите продължават да осигуряват основни услуги чрез разпределянето на нехранителни и основни хранителни стоки. В подкрепа на тяхната реинтеграция, ВКБООН предоставя парична помощ за връщане и реинтеграция на 1 796 семейства (общо 6995 завърнали се лица) в цяла С.. С това общият брой на подкрепените семейства достига 4 759, от което се възползват близо 20 000 завърнали се лица. Тази безвъзмездна помощ служи като преходна предпазна мрежа, която помага на семействата да покрият основни потребности, включително храна, транспорт и лекарства през първите месеци след завръщането си, като им дава свободата. Успоредно с това ВКБООН подкрепя завърналите се и вътрешно разселените лица с

разпространението на пълни комплекти с основни помощи, достигайки до 7 063 домакинства (28 735 души). Реакцията включва помощ за 4 577 домакинства на завърнали се лица (19 750 души), 757 домакинства (3 785 души) в крайбрежните райони и спешна интервенция за 1 718 домакинства (5144 души), разселени в С.. Освен това, ВКБООН реагира на спешни случаи в лагерите, предоставяйки помощ на нуждаещи се вътрешно разселени лица в лагерите „Ал Х.“, „А.“ и „Невруз“. Посочва се в справките, че основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развиятия, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Посочено е, също така, че на 13 май 2025 г. президентът на САЩ Д. Т. заявява, че ще разпoredи отмяна на санкциите срещу С. по молба на престолонаследника на С. А., което е важна промяна в политиката на САЩ преди очакваната среща със сирийския президент А. ал Ш.. На 20 юни Ф. съвет на Швейцария издава решение за отмяна на наложените на С. икономически санкции, считано за положителна стъпка в интерес на сирийския народ и допринасящо към усилията за възстановяване и икономическо възстановяване. В справката е допълнено, че за първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол и около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. Според служител на Министерството на енергетиката, петролът е продаден на компанията B Serve Energy. Петролът е добиван от няколко сирийски нефтени находища, но не са предоставени допълнителни подробности, а повечето от нефтените находища на страната се намират в Североизточна С., т.е. в райони, контролирани предимно от кюрдските власти. През февруари 2025 г. кюрдските власти започват да доставят петрол на преходното правителство, но впоследствие отношенията между страните се влошават, особено през последните седмици. На 25 август 2025 г. Министерство на финансите на САЩ официално вади С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г. в присъствието на президента А. ал Ш. е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Само един час след началото даренията надхвърлят 60 милиона щатски долара, а министърът на извънредните ситуации Р. ал С. заявява, че фондът ще се съсредоточи върху регионите, най-засегнати от конфликта, по-специално И., Алено, Д. ал Зор, Х. и Провинция Д.. Съгласно справките на 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене.

Съдът намира, че от представените и приети като доказателства по делото Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, не се установява наличие на въоръжен конфликт в С., достигащ граници, представляващи заплаха за живота и здравето на цивилното население. Въпреки че в някои части на страната положението е несигурно, налице са сблъсъци в определени области, те са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. От изложеното в справките се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата

територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. На база на данните за актуалната ситуация в С. не могат да се споделят общите твърдения на молителя за влошено като цяло положение след промените в С., а точно обратното. Независимо от несъмнено несигурната и усложнена обстановка в С., съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение. Не са налице доказателства за това, че ситуацията в С. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи. Следва да се отчете и фактът, че самият жалбоподател не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Напротив, изрично е посочил, че не е бил жертва на насилие и не били отправяни заплахи срещу него или семейството му. По време на предходното производство за международна закрила на Х. А. Ш. не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От информацията в горепосочените актуални справки се установява, че към настоящия момент също няма безогледно насилие в С.. Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече, че в тези справки са цитирани независими източници на информация. При липса на конкретни твърдения в молбата относно обстоятелствата, поради които подателят ѝ се страхува за живота си, ако се върне в държавата си на произход и липса на представени нови доказателства общото твърдение за влошаване на положението му в С. не се установява, в това число и от обективизираната в горепосочените актуални справки информация за актуалното положение в тази страна.

От изложеното се установява, че в своята последваща молба за международна закрила Х. А. Ш. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход. Изложените в последващата молба твърдения не могат да се приемат за такива от съществено значение за положението на жалбоподателя и за общото положение в С.. Събраните от

административния орган доказателства в производството по последващата молба, преценени спрямо тези, събрани в производството по първоначално подадената молба за закрила, също не сочат наличие на нови обстоятелства, които да рефлектират съществено върху индивидуалното положение на молителя, нито обосновават съществена промяна в обстановката в страната му по произход до степен, че те да доведат до предоставяне на международна закрила.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно административният орган е определил подадената от този кандидат молба за недопустима. Оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби, съответства с целта на закона, не е засегнато от порок, налагащ неговата отмяна и следва да бъде потвърдено, а подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Първо отделение, 26 с-в

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Ш., [дата на раждане] , гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], подадена чрез адв. Т. Л., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, против Решение № 42-ОК от 18.07.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС) на Република България, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на Х. А. Ш. с рег. № УП 23753 от 02.07.2025 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: